

1. Smysly jako dar

5. září 2021, 23. neděle v mezidobí

Mk 7,31-37: *Byli celí užaslí a říkali: "Dobře všechno udělal, i hluchým dává sluch, i němým řeč!"*

Cíl setkání: Dítě si uvědomí, že Bůh nám dal pět smyslů – zrak, sluch, čich, hmat a chuť – aby skrze ně mohli vnímat krásný svět kolem nás. Procvičuje si svou schopnost žasnout, svou vděčnost za smysly vyjádřív animované modlitbě.

Strnad Eda a jiříčka Jája

Byl podvečer babího léta, jeden z posledních teplých dní. Strnad Eda a jiříčka Jája se vraceli z výletu. Byli plní dojmů a radovali se z toho, že stihli podniknout ještě jednu výpravu přes několik kopců a polí, než se ochladí a slunce bude zapadat dříve a dříve. Byli plní dojmů a těšili se, až budou povídat mamince, tatínkovi a sestřičce, co všechno viděli. „Já se snad nedočkám. Už chci být doma, mám tolik zážitků!“ pískal Eda vzrušeně. „Přelétli jeden menší kopec a už se před nimi otevřela louka, na jejímž okraji roste keř, ve kterém jejich ptačí rodina bydlí.“

Když se vrátili, u Strnadů panovala veselá nálada. Tak je to ostatně téměř každý den. Rodiče jsou totiž dobře naladěni skoro pořád. Tatínek Strnad drží nad svými dětmi pevné křídlo a maminka Strnadová má pro svá ptáčata vždycky otevřenou náruč. Mají moc rádi svá ptáčata a ona má ráda je. Jsou také nadšení, že jsou zvědavá, podnikavá a baví je poznávat svět. Někdy se o ně trochu bojí, ale to rodiče dělají, protože mají o své děti starost a nechtějí, aby se jim něco stalo. Mladší sestřička Emička s nimi zatím zůstává doma. O tu se tolik strachovat nemusí, protože ji mají pořád pod dohledem. Eda je Emiččin starší bratr. Jiříčka Jája se ujali, když přišla o své rodiče. Mají ji ale rádi, jako by byla jejich vlastní.

Když Eda a Jája přiletěli domů, hned rodičům povídali, co všechno jim pohled do krásné přírody v okolí nabídl. „Viděli jsme tolik ovocných stromů! Hlavně jabloně, ty má na zahradě skoro každý. A líd, kteří mají záhony, pomalu začínají sklízet brambory, cibuli a česnek. A cukety! Letos se všem urodily krásné velké cukety.“ hlásil Eda. „A když jsme letěli zpátky“, dodávala Jája, „tak jsme z výšky viděli západ slunce“. Ty já mám moc ráda. A úplně nejraději mám, jak se vždycky slunce odráží od vody. Na to bych se mohla dívat pořád.“ **(Otázka na děti: Co všechno ještě mohli Eda s Jájou vidět?)**

„No to je krásné.“ usmál se tatínek Strnad. Jsem rád, že se vám výlet líbil. „Myslím, že bychom mohli za tu krásnou přírodu a plody země poděkovat Bohu,“ dodala maminka Strnadová. „Bez něj by totiž žádný západ slunce, jablka ani zelenina nebyly. To on to všechno stvořil, protože nás má rád.“ A tak se společně modlili: „Náš drahý Bože, děkujeme ti, že nás máš rád. Děkujeme ti, že jsi nám dal křídla, a tak můžeme létat po světě, a oči, díky kterým můžeme vidět krásnou přírodu, kterou jsi stvořil. Děkujeme ti také, se Jáje a Edíkovi dnes nic nestalo, že se v pořádku vrátili domů a že se mohou radovat z toho, co viděli a povídat nám o tom. Amen.“

Jája nechápala, kdo přesně ten Bůh je, ale byla po celodenním letu tak unavená, že se rozhodla, že se už nebude na nic doptávat a raději půjde spát. K pokládání otázek máme a tátovi bude určitě ještě spousta příležitostí.

Obrázky k příběhu: č. 1 (Eda a Jája)

Návrh aktivity

Poznávání různých věcí zrakem, sluchem a čichem

- Vyzveme děti, aby si zakryly oči. Pak klacíkem Źukáme na různé věci v místnosti nebo z kufříku, děti mají za úkol hádat, o jaký předmět jde. Mohou buď vykřikovat, nebo může katecheta vyvolávat. Následuje poznávání podle zraku – předměty mohou být z části zakryté šátkem

a děti podle části, která z něj vykukuje, opět hádají, o jaký předmět jde, nebo, pokud prostor a vybavenost místnosti dovolí, mohou děti hádat předměty podle siluety za nasvíceným plátnem. V posledním kole děti opět zavřou oči a dostanou do úst nějaké jídlo, které mají za úkol poznat podle chuti. Pokud je jezení v danou chvíli nevhodné, lze vybrat cokoli aromatického, k čemu si děti jen přičichnou.

Pomůcky: obrázek Smysly (č.2), dřevěný klacík, zvoneček a jiné drobné předměty, šátek (nebo bílé prostěradlo), nějaké jídlo, které se bude dětem dobře rozdávat a lze jej předem naporcovat (např. jablko)

U starších dětí je možné použít stejnou aktivitu, ale zvolit jiné předměty, případně lze rozšířit hru o čichání (poznávání koření, bylinek atd.)

Komentář k aktivitě

Hrou jsme si připomněli, že díky zraku, sluchu a chuti (nebo čichu) můžeme poznávat svět okolo nás. Jaké ještě známe další smysly (*hmat a čich/chuť*). Mít všechny tyto smysly není samozřejmost. V evangeliu na dnešní neděli je příběh o muži, který neslyšel. Naše smysly jsou darem od Boha. Je důležité být Bohu vděční za to, co máme, proto se teď společně pomodlíme modlitbu díky a poděkujeme tak Bohu za to, že nám dal zrak, sluch, čich, hmat a chuť.

Modlitba

Děti sedí v kruhu, katecheta doprostřed připraví svíčku a okolo ní rozmístí obrázky orgánů pěti smyslů. K: Bože, děkujeme ti, že jsi nám dal krásný svět. Děkujeme ti také, že jsi nám dal všechno k tomu, abychom mohli tento krásný svět poznávat.

Že můžeme vidět (*děti mohou doplnit, co mohou vidět, mluví jednotlivě a společně odpovídají: Děkujeme ti, Pane*)

Že můžeme slyšet...

Že můžeme cítit/ochutnat...

Poznámka

- Při aktivitě je záměrně vynechán hmat, protože poznávání věcí podle hmatu bude náplní jiné aktivity.